

## **Odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka**

PL. ÚS 67/2014

Zásadne nesúhlasím s výrokom a s odôvodnením uznesenia, preto k nemu zaujímam toto odlišné stanovisko:

1. Ústavný súd v doterajšej judikatúre (m. m. PL. ÚS 5/03, PL. ÚS 6/06, PL. ÚS 45/07) opakovane a kategoricky odsúdil tzv. kupovanie hlasov, čiže poskytovanie finančnej alebo inej materiálnej protihodnoty za určité hlasovanie, pretože ide o vážne porušenie volebného práva zaručeného v čl. 30 ústavy. Nakupovanie voličských hlasov totiž priamo ohrozuje slobodu rozhodovania voliča, čím je dotknutá zásada priamosti volebného práva, tajnosti hlasovania, ako aj jeho rovnosti; kupujúci nedisponuje iba svojim hlasom, ale desiatkami či stovkami alebo aj tisíckami kúpených hlasov. Takto kúpený volič sa nerozhoduje podľa svojich politických preferencií či záujmov, pretože je motivovaný výhradne svojím bezprostredným materiálnym profitom v rámci „volebného obchodnoprávneho vzťahu“.

2. Preto ma prekvapil záver niektorých sudcov, ktorí sa arbitrárne odklonili od predchádzajúcej ustálenej judikatúry pléna ústavného súdu a nehlasovali „za uznesenie o vyhlásení volieb za neplatné“, po tom, čo v konaní bolo preukázané kupovanie voličských hlasov, čím priamo podporili volebnú korupciu.

3. Konanie vo volebných veciach je založené na ústavnom princípe ochrany rozhodnutia, ktoré vzišlo z vôle väčšiny, vyjadrenej slobodným rozhodnutím každého voliča a rešpektujúcim práva menšiny. Domnienka, že volebný výsledok zodpovedá vôli voličov, je už samotným zistením podplácania voličov logicky vyvrátená.

V Košiciach 18. februára 2015